

Եկէք ինձի, բոլոր յոգևած ու բռնաւորութեանը...

Մարտէս 11.28

ԲԱՐԻ ԼՈՐԻ

Հոկտեմբեր, 2013թ.
N 9 (49)

Հոյս է ցեւեռած 2009թ. Հայիսից

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՅՔ ԵԿԵՂԵՑՈՒ

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱԿԱՆ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎ

ԶԳՈՒՇԱՑԵՔ ՍՈՑԻԱԼԱԿԱՆ ՑԱՆՑԵՐԻՑ

ԱՍՏԾՈՒ ԶԵՌՔԸ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Հոկտեմբեր, 2013թ., №9 (49)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Հայաստանի ԱՏՔ եկեղեցու երիտասարդական համաժողով.....	1
<i>Ալեքսանդր Մենշիկով</i> Զգուշացե՛ք սոցիալական ցանցերից.....	3
<i>Իգոր Ազանով</i> Հաղթողները.....	5
Ավրովթարից մահացած երիտասարդի երազը.....	7
Հաղթություն.....	9
Ասարծու ձեռքը.....	10
<i>Վկայություն</i> Մեռած էի՝ կենդանացա.....	12
Ծնողներ և զավակներ.....	14
Մի պարամություն բարության մասին.....	15

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել խմբագրության համար, որպեսզի ամսագրի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, կարող եք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, վկայությունները և նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՀՔ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱԿԱՆ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎ

.....

Բայց ես, քալ լիցի, որ պարծենամ, այլ միայն՝ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի խաչով, որով աշխարհն ինձ համար խաչված է, ես էլ՝ աշխարհի:

Գաղատացիս 6.14

Այս տարվա հոկտեմբերի 11-ին և 12-ին Էջմիածին քաղաքում տեղի ունեցավ Հայաստանի «Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաներ» եկեղեցու հերթական երիտասարդական համաժողովը, որի կարգախոսն էր *Գաղատացիների թղթի 6.14 խոսքը*. «Բայց ես, քալ լիցի, որ պարծենամ, այլ միայն՝ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի խաչով, որով աշխարհն ինձ համար խաչված է, ես էլ՝ աշխարհի»:

Համաժողովին ներկա էին Հայաստանի տարբեր վայրերից, նաև Վրաստանից, Օսեթիայից, Գերմանիայից, Ֆինլանդիայից ժամանած հյուրեր, ընդհանուր հաշվով՝ մոտ երեք հազար հոգի:

Համաժողովում եղբայրների կողմից տրվեց կարգախոսի՝ *Գաղատացիս 6.14* խոսքի մանրամասն բացատրությունը, թե՛ ինչ է նշանակում խաչով պարծենալ, և ինչ է նշանակում «աշխարհն ինձ համար խաչը ելած է»:

Ներկայացնում ենք համաժողովի համառոտ բովանդակությունը

1. Ի՞նչ է նշանակում խաչով պարծենալ: Հաճախ մարդիկ պարծենում են իրենց չարչարանքներով, կատարած գործերով: «Նույնպես էլ դուք, երբ ձեզ հրամայված բոլոր բաներն անեք, ասացե՛ք. «Մենք անպիտան ծառաներ ենք, արել ենք այն, ինչ որ պարտավոր էինք անել»» (Դուկաս 17.10): Անառակ որդու մեծ եղբայրը պարծենում էր իր արած գործերով (Դուկ. 15.29-31): Շատ հավատացյալներ պարծենում են նաև Աստծու Շնորհքը և Սուրբ Հոգու հայտնություններն ու պարգևները իրենց վերագրելով:

«Սակայն ինչ որ եմ, Աստծո շնորհով եմ: Եվ Նրա շնորհը, որ իմ վրա է, իզուր չեղավ, այլ ես բոլորից ավելի աշխատեցի, սակայն ոչ թե ես, այլ Աստծո շնորհը,

Թուրքմենի, 2013թ., ՁԿ 9 (49)

որ ինձ հետ էր» (Ա Կորնթ. 15.10):

Խաչով պարծենալ՝ նշանակում է հավատքով տեսնել, որ Աստծու բոլոր օրհնությունները, ամեն տեսակի փրկությունը բխում են Քրիստոսի խաչից, այսինքն՝ ամեն օրհնություն կապել խաչի, և ոչ թե մեր չարչարանքների հետ: «Ում մեջ մենք փրկություն ունենք Նրա արյամբ, մեղքերի բողոքություն, Նրա շնորհի ճոխության չափով», «որ գալիք դարերի մեջ ցույց տա Իր շնորհի չափազանց հարստությունը՝ Քրիստոս Հիսուսով մեզ ցույց տրված բարությանը: Որովհետև շնորհով եք դուք փրկված հավատի միջոցով, և սա ոչ թե ձեզնից է, այլ Աստծո պարգևն է» (Եփես. 1.7, 2.7-8):

Աստծու բոլոր խոստումները Հիսուս Քրիստոսի չարչարանքների վաստակն են և բխել են խաչից: «Բայց Գիրքը բոլորին ներառեց մեղքի տակ, որպեսզի խոստումը Հիսուս Քրիստոսի վրա եղած հավատով տրվի նրանց, ովքեր կհավատան» (Գաղ. 3.22):

2. Ի՞նչ է նշանակում աշխարհին ինձ համար խաչված է, ես էլ՝ աշխարհի:

Նշանակում է աշխարհի և մեղքի ցանկությունների համար լինել մեռած: Աշխարհի համար մեռնելը կատարվում է հավատքի միջոցով: «Նույնպես և դուք ձեր անձերը մեռած համարեցեք մեղքի համար, բայց կենդանի՝ Աստծո համար, մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի միջոցով» (Հռովմ. 6.11): «Ես Քրիստոսի հետ խաչը ելա: Այսուհետև ոչ թե ես եմ

ապրում, այլ Քրիստոսն է, որ ապրում է իմ մեջ: Եվ այն կյանքը, որ այժմ ապրում եմ մարմնով, Աստծո Որդու հավատով եմ ապրում, որ ինձ սիրեց և Իրեն ինձ համար տվեց» (Գաղ. 2.20): «Որովհետև ես մտադրված եմ ձեր մեջ ուրիշ ոչինչ չիմանալ, բացի Հիսուս Քրիստոսից, և Նրան՝ խաչյալ» (Ա Կորնթ. 2.2): «Ուստի, եթե Քրիստոսի համար մեռաք այս աշխարհի սկզբունքներից, էլ ինչո՞ւ եք այս աշխարհում կենդանի եղողների պես կանոնների հնազանդվում» (Կող. 2.20-21):

Համաժողովում խոսվեց նաև այն մասին, թե որքան մեծ վնաս է այսօր հասցնում ինտերնետ կապը՝ սոցիալական ցանցերի (Facebook, Одноклассники և այլն) միջոցով: Քայքայվում են ընտանիքներ, շատ երիտասարդների կյանք խորտակվում է: Այս կապակցությամբ կան շատ օրինակներ: Այդ պատճառով եղբայրների կողմից եղավ հորդորանք՝ հեռու մնալ սոցցանցերից ու կապված չլինել սատանայի չար ու խորամանկ կապանքներով:

Համաժողովում կար Աստծու օրհնությունը: Վերջինից քաղաքից ժամանած եղբայրներից մեկն ասաց. «Երբ մենք գալիս ենք այստեղ, Տերը մի հատուկ բան է անում, որ մենք էլի գանք»:

Համաժողովի վերջում աղոթքներ եղան հիվանդների բժշկության, Հայաստանի հոգևոր արթնության, իշխանավորների համար:

ՁԳՈՒՇԱՑԵ՛Ք ՍՈՑԻԱԼԱԿԱՆ ՑԱՆՑԵՐԻՑ

Ձգուշացե՛ք, չլինի թե մեկը ետ մնա Աստծո շնորհից. չլինի որ մի դառնության արմատ՝ բուսնելով ձեզ նեղի, և դրանով շատերը պղծվեն: Եբրայեցիս 12.15

Ժամանակակից կյանքում, կապված ինտերնետի լայնածավալ օգտագործման հետ, մարդկանց շփման համար առաջ եկան նորանոր հնարավորություններ, այնպիսի հնարավորություններ, որ նույնիսկ պատկերացնել չէինք կարող: Դրանից ելնելով՝ հատկապես քրիստոնյաները, ովքեր ցանկանում են պահպանել իրենց հոգու մաքրությունը և հավատքը, պետք է շատ զգուշանան:

Ըստ վիճակագրության՝ սոցիալական ցանցերից (Facebook, Одноклассники և այլն) օգտվում է ինտերնետից օգտվողների 82-տոկոսը: Հիմնականում կարելի է առանձնացնել սոցցանցերից օգտվելու երկու կողմ:

Առաջին դեպքում մարդիկ շփվում են հարազատների, համադասարանցիների, ընկերների հետ և ինֆորմացիա են փոխանակում:

Երկրորդ դեպքում արտահայտվում է մարդու մտածելակերպը, ներաշխարհը, զգացմունքները, արժեքային համակարգը, այն ամենը, ինչը թանկ է մարդու համար:

Կարող ենք միանշանակ ասել, որ սոցիալական ցանցերն ունեն իրենց վնասները: Օրինակ՝ երբ խոսում ենք թմրամոլության, հարբեցողության մասին, յուրաքանչյուր ոք հասկանում է, որ դա քայքայում է մարդու կյանքը,

առողջությունը: Սոցցանցերի դեպքում վտանգը պարզ չի երևում, և շատ մարդիկ, նույնիսկ քրիստոնյաները, չեն կարողանում կամ չեն ուզում ընդունել դրա վտանգը: Փորձենք հասկանալ այն հիմնական խնդիրները, որոնք վնաս են հասցնում մեր հոգևոր վիճակին:

1. Ուշադրություն դարձրեք, թե որքան ժամանակ եք անցկացնում սոցցանցերում: Իսկ միգուցե դուք մի քանի ցանցերում եք գրանցված: Վիճակագրությունը ցույց է տալիս, որ նույնիսկ ամենահամեստ հաշվարկներով սոցցանցերում ժամանակը շատ աննկատ և արագ է անցնում: Մարդը նստում է հինգ րոպեով, բայց ամենաքիչը կես ժամ է կորցնում: Աստվածաշունչն ասում է. «Նայեցե՛ք, որ զգուշությամբ քայլեք, ոչ թե անմիտների նման, այլ՝ իմաստունների, ժամանակը ծախսու առեք, որովհետև օրերը չար են: Դրա համար էլ անմիտ մի՛ եղեք, այլ իմացե՛ք, թե ինչ է Տիրոջ կամքը» (Եփես. 5.15-17):

2. Սոցցանցի միջոցով աշխարհն իր արժեքային համակարգն ու իր տեսակետն է հրամցնում ու ներդնում մարդու մեջ: Առաջին Հովհաննո 2.15-17-կարդում ենք. «Մի՛ սիրեք աշխարհը, ո՛չ էլ այն, ինչ աշխարհի մեջ է: Եթե մեկը սիրում է աշխարհը, Հոր սերը նրա մեջ չէ, որովհետև այն ամենը, ինչ

Երկրեմի քեհի, 2013թ., ՁԳ 9 (49)

աշխարհում է՝ մարմնականի ցանկությունը, աչքերի ցանկությունը և կյանքի հպարտությունը, ոչ թե Հորից է, այլ՝ աշխարհից: Աշխարհն էլ կանցնի, նրա ցանկությունն էլ, բայց նա, ով կատարում է Աստծո կամքը, հավիտյան կմնա»:

Աստված Իսրայելի ժողովրդին շատ հաճախ ասում էր, որ առանձնանան իրենց շրջապատող ժողովրդից: Մենք պետք է մեզ շրջապատող մարդկանց մեջ լույս լինենք՝ առանց խառնվելու նրանց անպտուղ գործերին:

3. Սոցցանցերն սպանում են կենդանի շփումը: Երիտասարդներն ավելի հաճույքով ժամանակ են անցկացնում տանը, համակարգչի առջև, քան միմյանց հետ կենդանի, առերես շփվելով: Հիմա շատ երեխաներ պահմտոցի չեն խաղում, քանի որ գերադասում են համակարգչային խաղերը:

4. Խոսելով սոցցանցերի մասին՝ անհրաժեշտ է նշել այն վտանգը, որն առաջանում է երկու տարբեր սեռերի շփման ժամանակ:

Ցավով պետք է ասել, որ ըստ վիճակագրության՝ շատ ընտանիքներ քայքայվել են սոցցանցերում անխուհեմ ժամանակ վատնելու պատճառով: Ըստ վիճակագրության արդյունքների՝ Ֆեյսբուքի, Օդնոկլասնիկի և այլ ցանցերի պատճառով ամուսնալուծությունների քանակը հասել է 40-50 տոկոսի: Պատանիները և երիտասարդները կայքերում խոսում են այնպիսի թեմաներից, որոնց մասին դեմ առ դեմ կամաչեին խոսել:

5. Սոցցանցը և վիրտուալ շրփումը առաջացնում են հոգեկան կախվածություն: Այս մասին բարձրաձայնում են

գիտնականները: Նրանք առաջարկում են այդպիսի կախվածությունից ազատվելու համար բացել վերականգնողական կենտրոններ:

Հաճախ ցանցերն այնպես են գրավում երիտասարդներին, որ նրանք կարող են իրենց ամբողջ ժամանակը անցկացնել ցանցում՝ մոռանալով նույնիսկ քնելու կամ ուտելու մասին, իսկ քրիստոնյաները՝ աղոթելու և Սուրբ Գիրք կարդալու մասին: «Ամեն բան օրինավոր է ինձ, բայց ամեն բան օգտակար չէ: Ամեն բան օրինավոր է ինձ, բայց ես ոչ մի բանի իշխանության տակ պիտի չլինեմ» (Ա Կորնթ. 6. 12): Իսկ գիտե՞ս արդյոք, որ սոցցանցերից ամբողջովին դուրս գալ հնարավոր չէ, վերականգնելու դեպքում կայքը ձեր բոլոր տվյալները վերականգնում է:

«Քաղցրությամբ խրատելով իրենց հակառակողներին, որ թերևս Աստված ապաշխարություն տա նրանց՝ ճշմարտությունն ընդունելու» (Բ Տիմ. 2.25-26):

Միլերիններ, հորդորում ենք ձեզ հեռու մնալ սատանայի այդ չափազանց խորամանկ խորհրդից, որ կարող է քայքայել ձեր հոգևոր կյանքը, առողջությունը, ընտանիքը և, որ ամենակարևորն է՝ զրկել հավիտենական կյանքից ու լայն ճանապարհով տանել դեպի արագահաս կորուստ: Այսօր մենք առնչվում ենք սոցիալական ցանցերից տուժած շատերի հետ, որոնք կորցրել են շատ ու շատ բաներ: Տա՛ Աստված, որ այս հորդորանքն սթափեցնի ձեզ, ու ետ կանգնեք սատանայի այդ չար խորհուրդներից:

Ալեքսանդր Մենշիկով

“Слово христианина” 2/2013

ՀԱՂԹՈՂ ՆԵՐԸ

Սկիզբը՝ ք. 7 (47) համարում

Բարեկամներ, չարը մեր կյանքը կործանելու համար օգտագործում է երկու բան: Առաջինը հպարտությունն է, երկրորդը՝ մեղքի զգացողությունը: Երբ չարը մարդուն զայթակղում է, նրան այսպիսի խոսքեր է ասում. «Ո՞վ է Աստված, որ դու Նրան լսես և Նրա կամքին խոնարհվես: Նա քո լավը չի ուզում ու զրկում է քեզ բոլոր լավ բաներից: Ապրի՛ր ինչպես ուզում ես և արա՛ այն ամենը, ինչ մտածում ես ու ցանկանում»: Եվ չարն այդպես էլ որսում է մարդկանց՝ նրանց սիրտը լցնելով հպարտությամբ, համոզելով, որ նրանք ինչ-որ բան են առանց Աստծու: Նա հպարտության միջոցով մարդկանց հեռացնում է Աստծուց: Եվ երբ նա մարդու մեջ բարձրացնում է հպարտության զգացումը և մարդուն հեռացնում է Աստծուց, անցնում է երկրորդ քայլին, որը կոչվում է մեղքի զգացում: Դրա միջոցով նա Աստծուց հեռացած մարդուն այլևս թույլ չի տալիս վերադառնալ Աստծու մոտ և ասում է. «Այդ ո՞ւր ես գնում, ի՞նչ է, որոշել ես զոջա՞լ, դու չես կարող այդ անել, քեզ համար արդեն ուշ է»:

Բարեկամներ, ես ասում եմ, որ

ամեն մի քրիստոնյայի և ամեն մի մարդու կյանքում կա երկու թշնամի՝ հպարտությունը և մեղքի զգացումը: Առաջինը մարդուն հեռացնում է Աստծուց, իսկ երկրորդը հուսահատեցնում է և թույլ չի տալիս վերադառնալ Աստծու մոտ:

Այժմ ես սա ասում եմ բոլորիս. մենք կարո՞ղ ենք լինել հաղթողներ: Հաղթողներ մենք կարող ենք լինել մի շատ պարզ պատճառով. Աստված չարի դեմ մղվող պատերազմում մեզ տվել է հաղթելու միջոցը, և դա Հիսուս Քրիստոսի արյունն է: Եվ եթե դու Աստծու առաջ ունես մեղքի զգացում, եթե դու զգում ես, որ արել ես մի բան, որը չպետք է անելի, եթե դու զգում ես, որ քո կյանքում կա «մեղավոր բաղ», որի պատճառով չարը քեզ ամեն բոլոր անհանգստացնում է և իր կամքն է թելադրում, բարեկա՛մ, ես ուզում եմ քեզ առաջարկել մի միջոց, որը կոչվում է «դուրս բեր դեպի լույս»՝ խոստովանելով քո վիճակը: Եվ Հիսուս Քրիստոսի արյունը քեզ կմաքրի, կլուսավորի ու կդարձնի ոչ թե պարտավոր, այլ հաղթող: Փառք Տիրոջը:

Մի մարդ շատ լավ արտահայտություն է արել. «Դու չես կարող

Բարեկամներ, 2013թ., ՁՆՁ (49)

փոխել քո սկիզբը, բայց դու կարող ես փոխել քո ավարտը»։ Մենք չենք կարող փոխել մեր անցյալը, բայց մենք այժմ, հենց այս պահին կարող ենք մեր որոշմամբ փոխել մեր ավարտը, որպեսզի այն լինի ուրիշ, լինի լավը։ Եվ եթե մենք հարցնում ենք, թե ի՞նչ պետք է ամենք դրա համար, պատասխանը շատ պարզ է՝ օգտվիր այն միջոցից, որը քեզ հաղթանակ է տալիս։ Այդ միջոցը Հիսուս Քրիստոսի արյունն է, որը աշխատում է մեր սրտերի հետ և մեր կյանքը խավարից հանում է դեպի լույս՝ անկեղծորեն բացելով քո կյանքի վիճակը, որպեսզի դու Հիսուս Քրիստոսի անունով հաղթող լինես։

Եվ այժմ ես քեզ ասում եմ, որ Հիսուս Քրիստոսը՝ քեզ հաղթանակ շնորհողը, այսօր ուզում է հանդիպել քեզ հետ։ Փառք Աստծուն։

Սիրելի՛ս, ես այսօր ուզում եմ քեզ խնդրել. քո անկեղծ գոջմամբ դո՛ւրս բեր Աստծու լույսի մեջ այն ամենը, ինչ արել ես անցյալում և միշտ հիշի՛ր, որ քո ներկայիս պար-

տությունն ունի պատճառ, որը գտնվում է անցյալում։ Եվ որպեսզի հաղթանակը քո կյանքում գա ներկա ժամանակում, դու պետք է ճանապարհվես դեպի անցյալ և օգտվես այն միջոցից, որը քեզ լուսավորում է։ Այդ միջոցը Հիսուս Քրիստոսի արյունն է, որն օգնում է, երբ մենք զղջում, խոստովանում ու ապաշխատում ենք։ Այդ դեպքում քո կյանքից հեռանում են ամեն տեսակ «մեղավոր բաղերը», որպեսզի ես և դու Աստծու առաջ երանելի կյանք ապրենք և ունենանք լուսավորված սիրտ ու լուսավորված հոգի, մտերիմ հարաբերություններ Հիսուսի հետ։

Դու պետք է հաղթես, պետք է հաղթես նրան՝ չարին ու սատանային։ Ինչպե՞ս՝ Հիսուս Քրիստոսի արյամբ։ Եվ այդ հաղթանակը գնված ու ձեռք է բերված հենց քե՛զ համար։

Դու կարող ես այդ հաղթանակն ը ն դ ու ն ե լ , ունենալ այն քո կյանքում և այդ հաղթանակով հաղթա կ ա ն կյանք ապրել այս աշխարհում։

Իգոր Ազանով
Երեց, Բեկառու

ԱՎՏՈՎԹԱՐԻՑ ՄԱՇԱՑԱԾ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԻ ԵՐԱԶԸ

17-ամյա Բրայան Մորի երազը պատմող գրությունը՝ գտնված նրա մահից հետո,
գրապահարանում: Երիտասարդը մահացել է վթարի հետևանքով՝
ԱՄՆ-ի Օհայո նահանգում, 1997թ. մայիսի 27-ին:

Կիսարթուն վիճակում հայտնվեցի մի սենյակում, որը գրեթե դատարկ էր: Միայն մի պատի մոտ հաշվառման քարտերի համար նախատեսված փոքրիկ դարակների նման արկղեր էին տեղադրված: Դրանք նման էին գրադարանների արկղիկներին, որոնցում այբբենական հերթականությամբ կարելի է գտնել այս կամ այն հեղինակին կամ որևէ ստեղծագործություն: Սակայն ամբողջ պատն զբաղեցնող այս արկղիկների վերնագրերը փոքր-ինչ տարբեր էին:

Երբ մոտեցա, առաջինն աչքիս ընկավ «Մարդիկ, ում ես հավանում եմ» վերնագրով մի արկղ: Բացեցի այն և սկսեցի ուշադիր զննել քարտերը, ապա արագ փակեցի այն: Մարսափով գիտակցեցի, որ այնտեղ գրված բոլոր անուններն ինձ ծանոթ էին: Այդ ժամ հասկացա, թե որտեղ եմ գտնվում:

Այդ «անշունչ» սենյակն՝ իր արկղերով հանդերձ, կարծես ողջ կյանքիս անկողնմակալ փաստերի գրացուցակը լիներ: Ողջ կյանքիս յուրաքանչյուր ակնթարթը՝ կարևորագույն, թե աննշան, գրված էր այնպիսի մանրամասնությամբ, որ ինքս ընդունակ չէի անձամբ հիշելու:

Հետաքրքրությունից դրոշմված, միաժամանակ նաև սարսափած՝ սկսեցի

մեկը մյուսի հետևից բացել արկղերը և ստուգել բովանդակությունը: Որոշ քարտերի գրվածքներն ուրախություն ու հաճելի հիշողություններ էին առաջացնում, իսկ մյուսները՝ այնքան խորին ամոթի և ավստասանքի զգացում, որ նույնիսկ շրջվում էի տեսնելու՝ արդյոք որևէ մեկը չի՞ տեսնում այս ամենը:

«Ընկերներ» անվանումով արկղի կողքին կար նաև «Ընկերներ, որոնց դավաճանել եմ» անվանումով արկղը:

Մեկը մյուսի հետևից կարդում էի. «Գրքեր, որոնք կարդացել եմ», «Մտեր, որ ասել եմ», «Կատակներ, որոնց վրա ծիծաղել եմ» և այլն:

Շարունակում էի կարդալ. «Տիեզերքի արտահայտություններ, որ ասել եմ քույրերիս ու եղբայրներիս», «Բարկության ժամանակ կատարված քայլեր», «Ծնողներիս դեմ փնթփնթոց» և այդպես շարունակ... Ես ապշած էի իմ ապրած այդպիսի բուռն կենսակերպից: Հնարավոր է արդյոք, որ 17 տարվա ընթացքում միլիոնավոր գործեր կատարած լինեի... Սակայն յուրաքանչյուր քարտը հավաստում էր իմ քայլերը: Յուրաքանչյուրը գրված էր իմ ձեռագրով: Յուրաքանչյուրի ներքևում իմ ստորագրությունն էր:

Երբ մոտեցա «Ցանկասիրության մտքեր» արկղին, մարմնովս սարսուռ

Բովանդակներ, 2013թ., ՁՆ 9 (49)

անցավ: Փորձեցի բաց անել մի քանի սանտիմետրով՝ չցանկանալով տեսնել դրա չափսերը, և մի քարտ դուրս բերեցի... Ես դողացի դրա բովանդակությունից: Ինձ համար տհաճ էր այնտեղի գրվածը. համակվել էի նվաստացման և զայրույթի զգացումով: Մտքումս միայն մեկ միտք էր պտտվում. «Երբեք, ո՛չ որ չպետք է տեսնի այս քարտերը: Երբեք, ո՛չ որ չպետք է մտնի այս սենյակ: Ես պետք է ոչնչացնեմ դրանք»:

Փորձեցի դուրս բերել հաջորդ արկղը: Արդեն միևնույնն էր՝ ինչ չափի էր այն. ցանկանում էի դատարկել և այրել ողջ պարունակությունը, սակայն ապարդյուն... դրանք պողպատի պես կարծր էին:

Շատ չանցած աչքովս ընկավ մյուս արկղը. «Մարդիկ, ում պատմել եմ Ավետարանի Բարի լուրը»: Այն բավական փոքր էր... Ես կարող էի դրա քարտերը հաշվել մեկ ձեռքիս մատների վրա: Եվ այդժամ արցունքներ հորդեցին աչքերիցս: Սկսեցի բարձրաձայն արտասվել:

Մտքումս կրկին նույն միտքն էր. «Ոչ որ չպետք է տեսնի այս սենյակը...»: Այնուհետ, աչքերս վեր բարձրացնելով, նկատեցի, թե ինչպես Մեկը մտավ սենյակ: Օ՛, ոչ, խնդրում եմ, միայն ո՛չ Նա: Ցանկացած մեկը, բայց ո՛չ Հիսուս...

Ես հուսալքված նայում էի, թե ինչպես է Նա մոտենում յուրաքանչյուր արկղին և, բաց անելով, կարդում այդ քարտերը: Անտանելի էր այդ պահը... Մի ակնթարթ նայելով Նրա

դեմքին՝ նկատեցի խորին թախիժ. սիրտս կարծես պայթում էր...

Վերջապես Նա շրջվեց դեպի ինձ. նայեց ափսոսանքով լի հայացքով: Ես ձեռքերովս փակեցի դեմքս ու կրկին սկսեցի լաց լինել: Նա մոտեցավ և Իր գիրկն առավ ինձ:

Նա այնքա՛ն շատ բան կարող էր ասել, սակայն ոչինչ չասաց. Նա լուռ էր, արտասվում էր ինձ հետ միասին: Հետո կրկին մոտեցավ արկղերին, սկսեց մեկ առ մեկ դուրս բերել դրանք և քարտերի վրա ստորագրել Իր անվամբ: Եվ այդպես բոլորը՝ մեկ առ մեկ...

«Ո՛չ», - գոչեցի ես՝ ընկնելով Նրա գիրկը: Ոչ մի խոսք չէի կարողանում արտաբերել, միայն «Ո՛չ, ո՛չ...»՝ փորձելով խլել Նրանից այդ քարտերը: Սակայն արդեն ուշ էր. Նրա անունը գրված էր քարտերի վրա, գրված էր կարմիր գույնով, այնքա՛ն վառ, այնքա՛ն իրական... Հիսուսի անունը ծածկում էր իմ անունը: Այն գրված էր արյունով...

Նա նայեց ինձ, ժպտաց ու շարունակեց գրել Իր անունը: Կարծես մի քանի ակնթարթում ես լսեցի, թե ինչպես Նա փակեց վերջին արկղը և մոտեցավ ինձ: Ձեռքը դրեց ուսիս և ասաց. «Ավարտված է»:

Հետո Նա ինձ դուրս բերեց սենյակից:

Երբ հետ նայեցի, տեսա, որ դռան վրա փական չկար: Սակայն կային բազմաթիվ քարտեր, որոնց վրա դեռ պետք էր գրել...

✱ Երբ մարդկանցից մոռացվես ու մի անկյունում փակված մնաս, երբ ծանոթներդ քեզնից հեռանան, երբ Քրիստոսի համար նեղություն ու հալածանք կրես և այս ամենի մեջ կարողանաս հանդարտությունդ պահել ու խաղաղ սրտով գոհանալ, այն ժամանակ հաղթող ես:

✱ Եթե կատարած բարիքներիդ դիմաց բամբասանքի ենթարկվես, փափագներդ ոչ ոքի կողմից չընդունվեն, փորձառությունդ անարգվի, խրատներդ մերժվեն ու գաղափարներդ ծաղրվեն, և եթե այս ամենի մեջ կատարյալ համբերությունով ու լուրջությամբ կարողանաս դրանք դիմագրավել, այն ժամանակ հաղթող ես:

✱ Կերակուրի, հագուստի, հիվանդության, աղքատության, տկարության, մենակության, զրկանքի և ամեն տեսակ նեղության ու տառապանքի մեջ եթե կարողանաս հոժարությամբ Տիրոջ կամքին հպատակվել ու հնազանդվել, այն ժամանակ հաղթող ես:

✱ Որևէ անկանոնության, անկարգության և հակառակության պահին եթե կարողանաս առանց վիրավորվելու, քաղցրությամբ և համբերությամբ տոկալ, այն ժամանակ հաղթող ես:

✱ Եթե չես ախորժում, որ քո մասին գովասանքով խոսեն, բարեգործություններդ չես հիշում և անշուք ու անծանոթ մնալու մեջ է գոհունակությունդ, այն ժամանակ հաղթող ես:

✱ Երբ կորուստներ, ձախորդություններ, հիվանդություններ ու մահեր ունենաս և նույն պահին առաքյալի նման կարողանաս ասել. «...տկարությունների, նախատինքների, կարիքի, հալածանքների և նեղությունների հոժար եմ Քրիստոսի համար...» (Բ Կորնթ. 12.10), այն ժամանակ հաղթող ես:

ԱՍՏԾՈՒ ՉԵՌՔԸ

«... Աստծո չեռքը բոլոր զանհկա փնտրողներուն վրա է բարությանը ու Անոր զորությունն ու բարկությունը ամեն անոնց վրա՝ որոնք զանհկա կը թողուն» **Եզրաս 8.22:**

Եսային ասում է, որ Աստծու կամքն Իր Որդու ձեռքով պիտի հաջողի (Եսայի 53.10):

1. *Աստծու չեռքը օրհնող է.*

Ա Մնաց. 4.10

Գաբեան Աստծուց օրհնություն խնդրեց, որպեսզի չտրտմի. «Երանի թե ամեն կողմանե զիս օրհնես ու իմ սահմանս մեծացնես և քու ձեռքդ ինձի հետ ըլլա ու զիս չարեն ազատես»: Աստված տվեց նրան այն, ինչ նա խնդրեց: Գաբեանը օրհնություն ստացավ:

Համբարձվելիս Քրիստոսը բարձրացրեց ձեռքերը, օրհնեց աշակերտներին: Նրա ձեռքերն այսօր էլ տարածված են՝ Իր մոտ եկողներին օրհնելու համար:

2. *Աստծու չեռքը պաշտպանող է.*

Եզրաս 7.6, 8.21-23, 31

Եզրասը դավի էր: Աստծու ձեռքը նրա հետ էր: Նա վերջնականապես հավաքեց Հին Կտակարանը և, երբ Բաբելոնից տեղափոխվողների հետ Երուսաղեմ էր գնում, գետի մոտ ծոմապահություն հռչակեց, որպեսզի Աստծու առջև խոնարհվեն և Նրանից հաջող ճամփորդություն խնդրեն: Աստծու ձեռքը նրանց վրա էր և փրկեց թշնամիներից:

3. *Աստծու չեռքը զորացնող է.*

Ծննդ. 49.24, Սաղմ. 89.21-22

Հովսեփի ձեռքերի մկանների ամբողջությունը Իսրայելի հզոր Աստծու ձեռքերում էր: Աստծու ձեռքը դեռ վաղ մանկությունից ուղեկցում էր նրան, դժվար պահերին զորացնում ու տանում Աստծով նախասահմանված նպատակի կատարմանը:

Դավիթ թագավորի մասին Աստված ասաց. «Իմ չեռքը նրա հետ կլինի, և Իմ բազուկը կզորացնի նրան: Թշնամին չպետք է հարաբախարի նրան»: Դավիթը զորացավ Տիրոջ բազուկով: Հուդայում թագավորելու ամբողջ ընթացքում թագավորության գահաթոռը նրա տնից չհեռացավ: Աստված հովանավորում էր նրան խաղաղ ժամանակ, իսկ երբ պատերազմելու էր գնում, Տիրոջ ձեռքը զորացնում էր նրան: Աշխարհի Փրկիչը Դավթի սերնդից էր:

4. *Աստծու չեռքը բուժում է.*

Ես. 53.5, Գործք 4.30

Հիսուս Քրիստոսի ձեռքերը շատ հիվանդների են բուժել: Խաչվելիս Նրա ձեռքերը զամված էին խաչին: Նա մեր բոլոր մեղքերն ու ցավերը Իր

վրա էր վերցրել: Նրա վերքերով մենք բժշկվեցինք: Առաքյալներն աղոթելիս ասում էին. «Քու ձեռքդ երկնցնում ես բժշկելու և քու սուրբ Որդիիդ Հիսուսին անունովը նշաններ ու հրաշքներ կատարելու»:

5. *Աստծու ձեռքը «ծանր» է.*

Սաղմ. 32.4, Բ Թագ. 24.14

Երբ Դավիթ թագավորը մեղք գործեց, ասաց. «Գիշեր ու գոր Քո ձեռքը ծանրացած է ինձ վրա: Իմ թացությունն ամառվան չորություն դարձավ»: Եզրասն ասում է. «Բոլոր նրանք, ովքեր կթողնեն Նրան, Նրա ցասմանն ու ամենակարողությանն են արժանանում»:

Գրված է. «Սարսափելի բան է կենդանի Աստծու ձեռքը իյնալը» **Եբր. 10.31**: Բայց Դավիթ թագավորն, այնուամենայնիվ, գերադասում էր ընկնել Հայր Աստծու ձեռքը, որը ողորմած է, քան մարդկանց ձեռքը, ովքեր գթասրտություն չունեն:

6. *Աստծու ձեռքը «չի կարճացել».*

Եսայի 50.2, 59.1

Աստծու գործությունը չի պակասում, և Նրա ձեռքը չի կարճանում: Աստված ասում է. «Մի՞թե Իմ ձեռքս կարճրցավ, որ փրկելու կարող չըլլամ, կամ թե ազարելու գործություն չունի՞մ»:

Աստծու ձեռքը փրկության համար չի կարճացել:

7. *Աստծու ձեռքը հավասարի բոլոր մարդկանց հենք է եղել.*

Ելից 33.22, Գ Թագ. 18.46

Մովսեսը Տիրոջը խնդրեց, որ Նա ցույց տա Իր փառքը: Աստված ասաց. «Եվ երբ Իմ փառքս անցնելու ըլլա՝ քեզ ժայռին խոռոչին մեջ դնեմ ու քեզ

իմ ձեռքովս ծածկեմ՝ մինչև որ Ես անցնիմ»:

Երբ Եղիան աղոթքով անձրև էր խնդրում, Տիրոջ ձեռքը Եղիայի վրա էր: Նա, իր «մեջքը պնդացնելով», Աքաբի մարտականքի առջևից վազեց մինչև Իսրայել: Տիրոջ ձեռքը Եղիսեին ծածկեց, երբ նվազածուն նվազում էր **4 Թագ. 3.15**:

Համձնե՞լ ես դու քո կյանքը Հիսուսի ձեռքը: Նա ասաց, որ Իր ձեռքերից ձեզ ոչ ոք չի հափշտակի:

Աստծու օրինյալ ձեռքի ազդեցությունն զգալու համար անհրաժեշտ է՝

- Խոնարհվել Աստծու հզոր ձեռքի տակ.

- Ընդմիշտ մոտենալ և վստահել Նրան.

- Խնդրել այդ մասին այնպես, ինչպես Գաբեաը խնդրեց:

Երկրեմիքեհ, 2013թ., ՎՊ 9 (49)

Մեռած էի՝ կենդանացա...

(Վկայություն)

Ես Աշոտ Պետրոսյանն եմ, Ավանի տարածքից: Տիրոջ Խոսքն ընդունել եմ դեռ երիտասարդ տարիքից, ու կյանքս անցել է եկեղներով: Շատ անգամ եմ փորձությունների հանդիպել, բայց Տիրոջ օգնությամբ հաղթահարել եմ:

Չորս տարի առաջ ծանր հիվանդացա. ամբողջ մարմինս՝ գլխիցս մինչև ոտքիս թաթերը, վերքերով պատվեց: Բերանս, կոկորդս ու քթանցքերս վերքերով էին պատված: Չէի կարողանում ո՛չ ուտել, ո՛չ կոլ տալ, ո՛չ էլ մի կողքից մյուսը շրջվել: Երեք-չորս ամիս անշարժ պառկած եմ եղել: Երանի էի տալիս քայլող մարդկանց, վազվզող երեխաներին...

Բայց հոգևոր մարդու կյանքում ոչ մի բան պատահական չի լինում: Աստված մարդուն հիվանդություն կամ չար բաներ չի տալիս, բայց թույլ է տալիս, որ մարդը միտք առնի:

Ես շատ սխալներ ունեի, որ ինչքան ասում էին, չէի ընդունում:

Մի անգամ խնդրեցի. «Տե՛ր, ուզում եմ Քո վերքերին հաղորդ լինել»:

Ու սկսվեց տառապանքը...

Ես այսօր կյանք չեմ փնտրում, ուզում եմ միայն ավելի մոտենալ Տիրոջս:

Ընտանիքս գիշեր-ցերեկ աղոթքի մեջ էր: Մի օր ձայն լսեցի, որ ասաց. «Ես քեզ բժշկելու եմ»:

Ես հավատացի, ու Տերն ինձ բժշկեց: Կամաց-կամաց բոլոր վերքերս փակվեցին, ու ես այսօր առողջ եմ: Փառք ու պատիվ Հայր Աստծուն ու Նրա Որդի Հիսուս Քրիստոսին՝ Նրա բազում ողորմությունների համար, որ արեց ինձ: Հիմա ուզում եմ վկայել ու ամեն տեղ պատմել, որ մեռած էի՝ կենդանացա, որ անօրենի ոհմակներն ինձ վրա էին հարձակվել, բայց Տերն իմ աջ կողմը կանգնեց ու ինձ ազատեց բոլոր որոգայթներից: Հիմա ամբողջ հոգով օրհնում ու փառաբանում եմ Նրա հզոր անունը և ուզում եմ վկայել, որ այս հիվանդությունն ինձ ավելի մոտեցրեց Աստծուն, ու ես հասկացա, որ ամեն ծանր փորձության ետևում սքանչելի մեծ օրհնություն կա՝ պահված հոգու և մարմնի համար: Հիմա ես կարող եմ ասել, որ ապրելս էլ է Քրիստոս, մեռնելս էլ:

✱ Մահը սարսափելի է միայն այն մարդու համար, ով կենդանության օրոք հոգևոր դիակ էր:

✱ Ապրել՝ նշանակում է սիրել: Ով չի սիրում, նա չի ապրում:

✱ Առանց սիրո կյանքը կենդանի մահ է:

**Բարձրյալի ծածկոցի տակ
բնակողը
ամենակարողի շուքի տակ է
Հանգստանում:
Սաղմոս 91.1**

Պատմվում է, որ հալածանքի ժամանակ երկու անգութ ոստիկան սպանելու նպատակով հետապնդում են մի քրիստոնյայի: Քրիստոնյան լեռն է փախչում և քարայրում ապաստան գտնում: Երբ նա քարայր է մտնում, անմիջապես մի մեծ սարդ գալիս է և ոստայն հյուսելով

փակում քարայրի անցքը: Շուտով հալածիչները հասնում են և տեսնում քարայրը: Նրանցից մեկն ասում է. «Մեր փնտրած մարդն այս քարայրում է, մտնենք ու սպանենք նրան»: Իսկ մյուսն, առարկելով, ասում է. «Ոչ, դա հնարավոր չէ, որովհետև քարայրի անցքը սարդոստայնով փակված է: Եթե մարդը մտած լիներ, անշուշտ ոստայնը պատռված կլիներ»: Խեղճ մարդը ներսից լսում է արյունաբերու ոստիկանների ահավոր խոսակցությունը: Վերջապես մյուս ոստիկանն էլ է համոզվում, որ հալածվողը քարայր մտած չի լինի, և երկուսն էլ հեռանում են:

Աստծու թևերի տակ ապաստան գտած քրիստոնյան խոր շունչ է քաշում և ասում. «Որտեղ Աստված ներկա է, սարդոստայնն անգամ պողպատյա բերդերից ավելի ամուր է, իսկ որտեղ Աստված բացակայում է, պողպատյա բերդերը սարդոստայնի պես են»:

-
- ✱ *Ծովում նավի հույսը խարխիսն է, իսկ կյանքում՝ մարդու հավատը:*
 - ✱ *Մարմնի զգայարանները հակադրվում են հավատքին, քանզի զգայարաններն այժմեական են փորձում, իսկ հավատը գալիք բարիքներն է խոստանում:*
 - ✱ *Հավատքով մարդ խաչված խելամիտ ավագակի նման ստանում է նույնիսկ այն, ինչ չի էլ համարձակվում հուսալ:*
-

Երկրեմիքեհ, 2013թ., ՁՄ 9 (49)

ԾՆՈՂՆԵՐ ԵՎ ԶԱՎԱԿՆԵՐ

Պատմում են մի կնոջ մասին, որ ամեն անգամ կատարում էր իր երեխայի կամքը: Շատ անգամ ամուսինը և ազգականները խորհուրդ էին տալիս որդուն կամակոր չմեծացնել, բայց տիկինը ոչ մեկին չէր լսում:

Մի օր նա դրսից լսում է որդու լացի ձայնը, նայում է պատուհանից և տեսնում, որ երեխան սաստիկ լաց է լինում, որովհետև ծառան նրա կամքը չի կատարում: Կինն շտապում է իրավիճակը պարզելու: Ծառան բացատրում է, որ անկարելի է նրա կամքը կատարել, որովհետև ավագանի ջրի մեջ նկատելով լուսնի արտացոլանքը՝ կամենում է բռնել, ուստի լաց է լինում ու պահանջում, որ ծառան հանի ու իրեն տա, բայց մի՞թե դա հնարավոր բան է: Բոլորը ծիծաղում են, բայց մոր համար այս դեպքն այնպիսի մի խրատ և դաս է լինում, որ կյանքում երբեք չի մոռանում: Հետո նա իր ընթացքը փոխեց. մեծ զգուշությամբ էր վարվում երեխայի հետ և հետզհետե սկսեց ուղղել նրա բնավորությունը:

Մի երեխա մորից դանակ է ուզում, բայց մայրը չի տալիս: Երբ տղան սկսում է լացել ու գոռալ, մայրը դանակը տալիս է: Տղան սկսում է դանակով խաղալ և մի աչքը վիրավորում է: Աչքը հեռացնում են: Երբ տղան մեծանում է, մի օր մորը հարցնում է. «Մայրիկ, ինչու՞ աչքիս մեկը չկա»: Մայրը պատասխանում է. «Դանակ ուզեցիր, լացեցիր, գոռացիր, ես էլ տվեցի...»: «Մայրիկ,- ասում է տղան,- եթե դանակը չտայիր, կես ժամ պիտի լացեի, բայց հիմա մինչև կյանքիս վերջն եմ լացելու»:

Մի երիտասարդ գնում է իմաստունի մոտ և սկսում բողոքել.

- Ծնողներս անդադար դժգոհում են, փնթփնթում, չեն թողնում հանգիստ ապրեն: Կարծես ծերությունից նրանց միտքը մթազնել է: Չեմ կարող այլևս հանդուրժել այս ամենը: Ի՞նչ եք կարծում, չարժե՞ խնամակալության որևէ կենտրոն կամ ծերանոց տեղավորվել նրանց:

- Հասկանում եմ, դժվար է,- գլուխը տարուբերելով պատասխանում է իմաստունը,- սակայն մի պահ մտածիր. երբ դու դեռ օրորոցում էիր, չէ՞ որ դու էլ գիշերուզօր ճչում էիր, լաց լինում, նրանց չէիր թողնում հանգիստ ապրել և առանձնապես մեծ խելքով աչքի չէիր ընկնում: Իսկ հայրդ ու մայրդ քեզ իրենց գիրկն էին առնում, մեղմորեն շոյում ու համբուրում: Նրանք ավելի շուտ սեփական կյանքից կիրաժարվեին, քան քեզ մեկ ուրիշին կտային:

ՄԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ ԲԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Մի օր մի չքավոր տղա, որ դռնե-
դուռ ընկած մանրուքներ էր
վաճառում, որպեսզի վճարեր դպրոց
գնալու ճանապարհածախսը, շուտով
նկատեց, որ իր մոտ շատ չնչին գումար
էր մնացել, իսկ ինքը շատ քաղցած էր:
Որոշեց որևէ մեկից ուտելու բան
խնդրել: Նա մի դուռ թակեց, ու երբ այն
բացեց մի հաճելի երիտասարդ կին,
տղան համարձակությունը կորցրեց և
ուտելիքի փոխարեն ջուր խնդրեց:
Կինը նկատեց, որ տղան քաղցած
տեսք ունի, և մի մեծ բաժակ կաթ
բերեց: Տղան անշտապ խմեց կաթը և
հարցրեց. «Ինչքա՞ն եմ ես պարտք
սրա համար»: «Ոչինչ,- պատասխա-
նեց կինը, - իմ մայրը սովորեցրել է, որ
բարության դիմաց ոչինչ պետք չէ
ընդունել»: Տղան պատասխանեց. «Այդ
դեպքում շնորհակալություն իմ սրտի
խորքից»:

Տարիներ անց այդ կինը ծանր
հիվանդացավ: Երբ տեղի բժիշկները
չհասկացան, թե ինչ հիվանդություն է,
կնոջն ուղարկեցին քաղաք, որպեսզի
այնտեղի մասնագետները ուսումնա-
սիրեն նրա՝ հազվադեպ պատահող
հիվանդությունը: Բժիշկ Հովարդին
նույնպես կանչեցին խորհրդատվու-

թյան: Երբ նա լսեց, թե որ քաղաքից է
եկել այդ հիվանդ կինը, անմիջապես
վեր կացավ տեղից և շտապեց հիվան-
դի սենյակ: Կնոջն անմիջապես ճա-
նաչեց: Հետո հեռացավ այնտեղից՝
նրա կյանքը փրկելու համար ամեն ինչ
անելու մտադրությամբ:

Երկար ջանքերից հետո հաջողվեց
հաղթահարել հիվանդությունը: Բժիշկ
Հովարդին կանչեցին վճարման չափը
հաստատելու համար: Նա ուշադիր
նայեց վճարման թերթիկին, մի բան
գրեց դրա եզրին և ուղարկեց հիվան-
դասենյակ: Կինը հապաղեց բացել և
տեսնել գումարի չափը: Նա համոզ-
ված էր՝ գումարն այնքան մեծ է լինե-
լու, որ ամբողջ կյանքում պետք է
չարչարվի այն վճարելու համար: Վեր-
ջիվերջո նա բացեց թերթիկը: Նրա
ուշադրությունը գրավեցին անկյունում
գրված հետևյալ խոսքերը. «Վճարված
է ամբողջությամբ, մեկ բաժակ կա-
թով»: Ստորագրված էր՝ բժիշկ Հո-
վարդ:

«Եթե մեկն այս աշխարհի բարիքն
ունի և իր եղբորը կարիքի մեջ է տես-
նում, ու իր գուրք չի շարժվում, նրա մեջ
կարո՞ղ է Աստծո սերը բնակվել» (Ա
Հովհաննես 3.17):

Բովսեմ Թեհ, 2013թ., № 9 (49)

* Չկա Հավատք՝ չկա բարի մտադրություն, Հետեաբար եւ չկա բարի գործ:

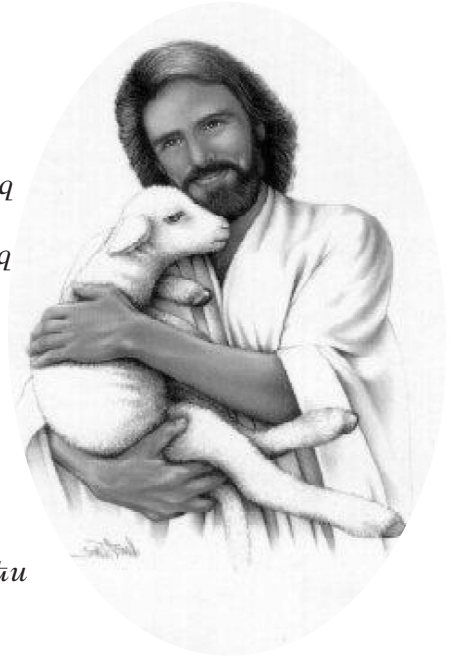
* Բարի գործերը մեզ քրիստոնյա չեն դարձնում, բայց նա, ով բարի գործ չունի, քրիստոնյա չէ:

Լքված ու անարգված, խոցորված ու խաբված,
Փշրված ու հոգնած, վերջին հույսս էլ կորած՝
Շրջում էի մոլոր այս ունայն կյանքի մեջ,
Նազարի մեջ մենակ, դապարկ ու անհեղձակ:

Այս աշխարհը ինձ խորթ, ու ես էլ՝ խորթ նրան.
Քայլում էի մոլոր՝ ունայն կյանքից զզված:
Ցավից հառաչելով, անհույս ընկած գեղմին,
Օգնություն կանչելով՝ ձեռքերն էի մեկնել իմ:

Նանկարծ մի քնքուշ ձեռք, ինձ
մոտենալով,
Ընկածիս վեր հանեց սիրալիք
ժպտալով,
Ասաց. «Ինչպես որ կաս, արի՛, քեզ
կրնդունեմ,
Քեզ բնավ չեմ թողնի, հավերք քեզ
սիրում եմ:

Քեզ համար եմ եկել ու խաչը
բարձրացել,
Իմ կյանքն եմ զոհել ու արյունս
եմ հեղել,
Որ ապրես հավիտյան, կյանք ու
սեր ունենաս,
Երջանիկ միշտ լինես, դու թանկ ես
ինձ համար»:

Բացվեցին կույր աչքերն իմ, ու տեսա ես Տիսուսին՝
Վերքերս բուժողին, մեղքերս ներողին:
Իմ հոգու սիրեկան, անդալաճա՛ն ընկեր,
Տանջվածի Տե՛ր Տիսուս, մեղավորին սիրո՞ղ Տեր,

Ինչքան էլ Քեզ փառք տա՛մ քիչ է, քիչ է դարձյալ,
Ամնար սիրուդ կրակով հաղթեցիր ամեն բան:
Օգնի՛ր, որ ցածրանամ, որ սերդ հասկանամ,
Այս փուլ աշխարհում Քեզ հավատարիմ մնամ:

Ն.Բարսեղյան

ՄԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավատար Իրեն ու փրկություն ունենաք:
Այդ մասին Հովհ. 3.16-ում կարդում ենք.

«Վասն զի Աստուած այնպես սիրեց աշխարհը, մինչև իր միածին Որդին տուաւ , որպէս զի ով որ անոր հաւատայ՝ չկորսուի, հապա յաշխտեանական կեանք ունենայ»:
Եթե Դուք ուզում եք ավելի մոտիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին,
կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	094-57-07-36	Վարդանյան	Մովսես
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան	Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Տրսիսար
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան	Սարգիս
ՏԱԹ (Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան	Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան	Ահարոն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան	Էփրեմ
Շենգավիթ, Չարբախ	094-52-96-59	Մանջիկյան	Անդրանիկ
Չերեմուշկա	093-43-63-27	Սարգսյան	Մուրադ
Քանաքեռ, Զիյադուն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Տրսիսար
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանջիկյան	Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արուսյան	094-34-75-91	Զաքարյան	Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավոյան	Վալերի
Աշտարակ	055-66-82-06, 099-66-82-06	Ադինյան	Լևոն
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան	Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան	Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38, 055-59-99-22	Փիլոյան	Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Ավագյան	Վազգեն
Արարատ	093-72-48-88	Նախարարյան	Վաչագան
Արարատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան	Անդրանիկ
Արարատ (Ագարակյան)	093-98-92-24	Ղազարյան	Գուրգեն
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան	Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան	Սալուս
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարգիրոսյան	Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան	Մենր
Էջմիածին	093-88-68-74	Նովակիմյան	Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան	Լևոն
Տրաղդան	094-22-33-15	Օհանյան	Աշոտ
Ղարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան	Մենր
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Նարոտյանյան	Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան	Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան	Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան	Գրիշա
Չարինգավան	077-48-48-97	Սվարյան	Սարգիս
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան	Մարգարոն
Սևան 1	093-53-25-26	Ամիրբեկյան	Տրսիսար
Սևան 2	077-99-45-48	Սարգսյան	Աշոտ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան	Արարակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան	Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան	Տոփի
Վեդի	094-03-26-16	Արարեկյան	Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-03-84-33	Սուքիասյան	Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան	Արթուր

*Բայց ես, քով լիցի, որ պարծենամ, այլ միայն՝ մեր Տեր
Հիսուս Քրիստոսի խաչով, որով աշխարհն ինչ համար
խաչված է, ես էլ՝ աշխարհի:
Գաղատացիս 6.14*

www.barilur.org
bari_lur_09@rambler.ru